

балансу країни за рахунок валютних надходжень, ефективного використання місцевих ресурсів, стимулювання ринкових перетворень.

Отже, однозначної думки дійти важко, адже офшорні зони мають значні переваги як для учасників їх діяльності, так і для держави, в якій вони розташовані, а з іншого боку – думка, що це лише спосіб ухилення від сплати податків, також має право на існування.

Список використаних джерел

1. Міжнародна економіка: прикладний аспект / [Босак А.О., Григор'єв О.Ю., Дарміць Р.З., Скибінський О.С., Чернобай Л.І.]. - Національний університет "Львівська політехніка". Львів, 2006. - 145 с.
2. Москаленко, Н.В. Проблеми, зумовлені функціонуванням офшорних юрисдикцій, та шляхи їх розв'язання / Н.В. Москаленко // Актуальні Проблеми Економіки : журнал . - 2009 . - N10. – С. 10-13.
3. Розпорядження КМУ «Про перелік офшорних зон» від 24.02.2003 № 77-р (із змінами, внесеними згідно з Розпорядженнями КМУ N 82-р (82-2005-р) від 01.04.2005, N 44-р (44-2006-р) від 01.02.2006)

Кричковська Альона Володимирівна,

студентка спеціальності 5.03050801 «Фінанси і кредит»

Кам'янець-Подільського коледжу харчової промисловості

Національного університету харчових технологій

Науковий керівник: к.е.н., зав. економічного відділення Толстопятова Д.Г.

ФІНАНСОВІ ВАЖЕЛІ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Аграрний сектор є важливою стратегічною галуззю української національної економіки, яка забезпечує продовольчу безпеку та продовольчу незалежність нашої держави, дає значній частині сільського населення робочі місця.

Сільськогосподарське виробництво з погляду суспільної корисності є визначальним в економіці країни за його соціальною значимістю: сільське господарство є незамінним в якості виробництва продукції харчування і сировини для промисловості; тут зайнято понад 3 млн. населення, функціонують майже 56,5 тисяч господарюючих суб'єктів, що використовують 21,6 млн га сільськогосподарських угідь; одне робоче місце в галузі дає змогу організувати близько 10 робочих місць, а вироблена 1 гривня – одержувати понад 12 гривень продукції в інших галузях.

Сільське господарство як одною із специфічних, немонопольних і незахищених галузей, зважаючи на його особливе призначення і роль у забезпеченні добробуту населення й продовольчої безпеки країни, потребує виваженої державної політики протекціонізму та підтримки. Підтримка аграрного сектору економіки України як важливий механізм реалізації державної аграрної політики повинна базуватися на створенні економічних, правових, організаційних, соціальних та інших умов, які б сприяли досягненню фінансової стабільності сільськогосподарських підприємств, підвищенню продовольчої безпеки країни, створенню належних умов праці та проживання на селі, забезпечували б галузь необхідними матеріальними й фінансовими ресурсами для розширеного відтворення виробництва. Провідна роль у реалізації цих завдань належить фінансовим важелям, під якими розуміють сукупність бюджетних, податкових, кредитно-грошових, валютних, амортизаційних, цінових, інвестиційних важелів, які є засобом реалізації фінансової політики держави та впливу уряду країни на господарські процеси з метою активізації її економічного розвитку. Для кращого розуміння сутності важелів розглянемо їх класифікацію за певними ознаками [1, с. 69]. За напрямом впливу фінансові важелі поділяються на: стимулюючі, що сприяють позитивним економічним процесам, та стримуючі, що запобігають негативним явищам.

Для кращого розуміння сутності важелів розглянемо розгорнуту структуру існуючих фінансових важелів.

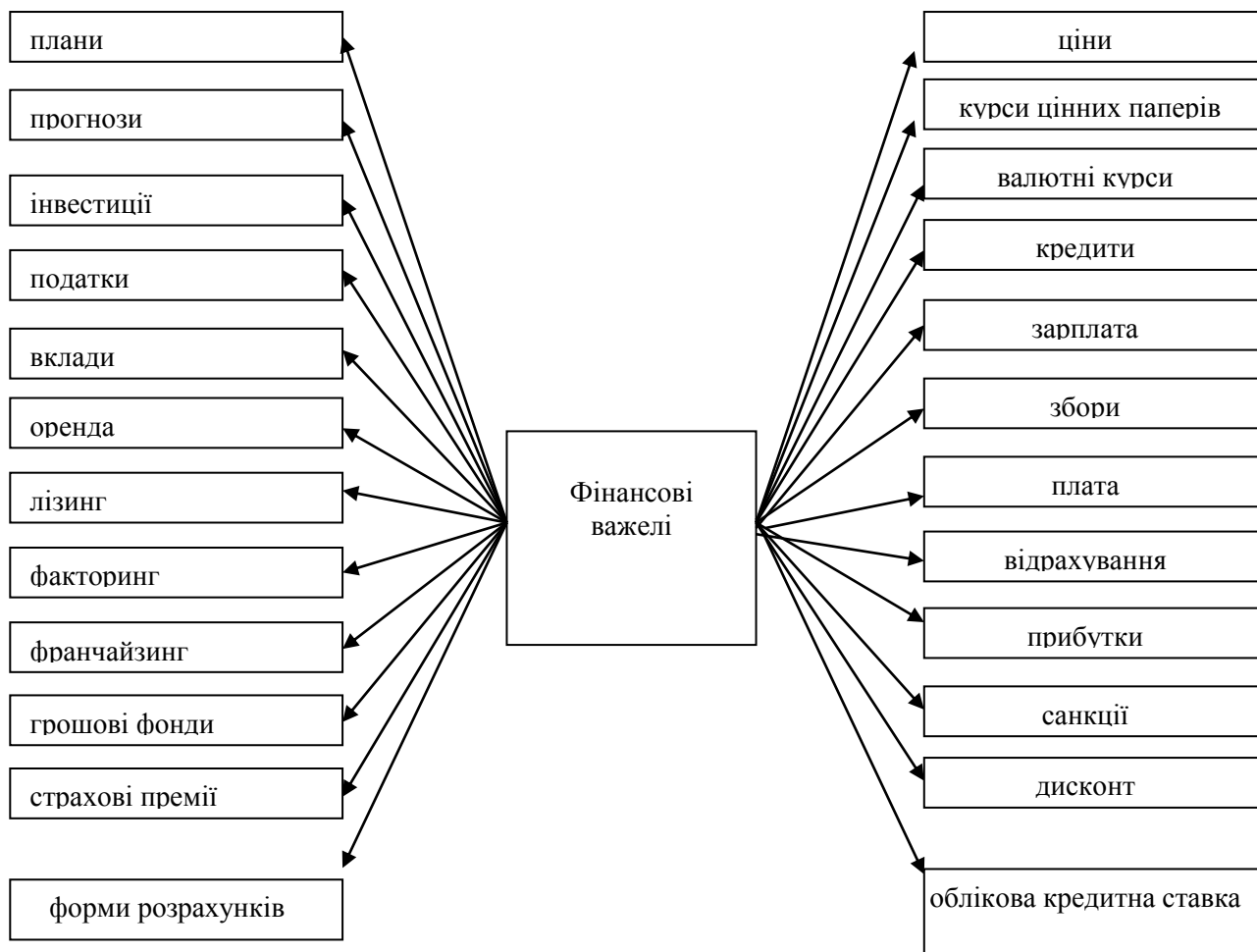

Рис. 1. Види фінансових важелів

Одним із найважливіших фінансових важелів розвитку сільського господарства в ринковій економіці є ціни. З одного боку вони здійснюють регулюючий вплив, а з іншого забезпечують підтримку доходів аграрних підприємств. Таку дію забезпечують так звані підтримуючі ціни.

Розглянемо представлені різні види підтримуючих цін, які використовуються у вітчизняній та світовій практиці. Як бачимо, до таких цін відносять: фіксовані, гарантовані, граничні, мінімальні, заставні, інтервенційні, порогові, цільові, шлюзові, орієнтовні.

Рис. 2. Класифікація підтримуючих цін

Серед цього різноманіття цін найбільшої уваги щодо практичного використання, на нашу думку, мають заставні ціни, які реалізуються в результаті заставних операцій. Їх перевага в тому, що вони одночасно виконують три функції: стабілізаційну, кредитну і забезпечення мінімальної гарантованої ціни. З метою недопущення різких коливань у цінах та в обсягах продажу одночасно з заставними операціями мають використовуватись фінансові і товарні інтервенції, тобто скуповування або продаж основних видів сільськогосподарської продукції аграрним фондом в залежності від ситуації на ринку.

Зменшення кількості податкових пільг і підвищення рівня оподаткування сільського господарства можливе лише за умови суттєвого підвищення ефективності його діяльності. Сільське господарство – це кредитомістка галузь, яка не може нормально розвиватися без залучення зі сторони (банків, інших кредитних установ) додаткових фінансових ресурсів, насамперед у формі короткострокових кредитів, для здійснення поточних платежів з метою забезпечення операційної діяльності [2, с. 12].

Підсумовуючи вітчизняний і зарубіжний досвід можна стверджувати, що сільське господарство України може успішно функціонувати і розвиватися лише за умови, коли воно з галузі донора, що підживлює інші галузі народного господарства, перетвориться на галузь яка спирається на належну державну підтримку. Також очевидним є той факт, що державна підтримка сільськогосподарського виробництва повинна мати гнучку структуру, змінюватись залежно від стану галузі.

Список використаних джерел

1. Березівський П.С. Організація, прогнозування та планування агропромислового комплексу: навч. посібн. [2-ге вид., стереот.] / П.С. Березівський, Н.І. Михалюк. – Львів: „Магнолія Плюс”, 2006. – 443с.
2. Дробот В.І. Прогнозування і планування агропромислового виробництва в ринкових умовах / В.І. Дробот // Економіка АПК. – 2002. - №6 - с. 11-15.